

4.2.2

22a (מתיב) → 23a (זעריכי)

על פן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על פה הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה: בראשית לב, לג	(1)
על פן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוככם לא יאכל דם: ויקרא יז, יב	(2)
רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכונו כמים: דברים יב, כג-כד	(3)
אשר חלב זבחימו יאכלו וישתו זין נסיכם וקומו ויעזרכם הי עליכם סתרה: דברים לב, לח	(4)
לא תקלל חרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני ה': ויקרא יט, יד	(5)
וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי: שמות כא, כח	(6)
את ה' אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבוע: דברים י, כ	(7)
וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל: ויקרא יט, כג	(8)
וכל זר לא יאכל קדש תושב פהו ושכיר לא יאכל קדש: ויקרא כב, י	(9)
ונחשב לכם תרומתכם פדגן מן הגרן וכמלאה מן היקב: במדבר יח, כז	(10)
כל זמי נזרו ומלל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל: במדבר ו, ד	(11)
כל זמי נזר נזרו תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הגמם אשר יזיר לה' קדש יהיה גדל פרע שער ראשו: במדבר ו, ה	(12)
ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם חקת עולם לדורתיכם בכל משבתתיכם: ויקרא כג, יד	(13)
... כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר ראשית קצירכם אל הפה: ויקרא כג, י	(14)
וכל השרץ השרץ על הארץ שקץ הוא לא יאכל: ויקרא יא, מא	(15)
ושקץ יהיו לכם מבשרם לא תאכלו ואת נבלתם תשקצו: ויקרא יא, יא	(16)

I. איסור הנאה איסורי אכילה ר' אבהו with no attendant

- a. *גייד הנשה* (v1): permitted to give to non-Jew
 - i. Answer: subsumed in allowance of נבלה
 - ii. Exception: איסור נבילה (→ not included in פטור for גייד of טמאה) – ר"ש have no taste →
 1. Therefore: ר"ש disallows getting the הנאה from הנשה
- b. *דם קדשים* (v2): may be sold for fertilizer
 - i. Answer: v. 3 compares דם to water; just as spilled water is permissible, so too spilled blood
 1. Note: libated water is called נסך (v. 4)
 2. Question: how would חזקיה explain the need for v. 3?
 3. Answer: דם קדשים is not לטומאה (since it isn't spilled out like water)
- c. *אבר מן החי* (v3): only prohibited to give due to עוור (v. 5) → הנאה is permitted
 - i. Answer: אבר מן החי is equated to דם (v. 3)
 1. Question: how does חזקיה justify that equation?
 2. Answer: equation teaches that only דם הקזה (which takes out life-force) is איסור
- d. *שור הנסקל* (v6): שור הנאה derived from extra phrase – ובעל השור נקי
 - i. Justification: ובעל השור נקי only includes flesh, לא יאכל extends to pelt
 1. Note: other inferences from ובעל השור נקי – exemption from דמי וולדות OR exempt from (1/2) כופר
 2. Some: infer איסור הנאה from את בשרו (using את is a dispute – story with העמסוני and שמעון ר"ע [v.7])
- e. *ערלה* (v8): ערלתם inferred from extra phrase ערלתו
 - i. Justification: phrase counters לכם (which would allow for the הנאה)
 1. לכם needed either to include or exclude "public plantings"
 - a) לכם implies individual; לכם extends to public
 - b) לכם implies public; לכם is a רבוי אחר רבוי
- f. *תרומה* (v9): תרומה is permissible (e.g. for use in an עירוב)
 - i. Answer: תרומתכם (v. 10) grants it (חזקיה – that is the usual rhetoric)
- g. *ניזיר* (v. 11): may be used for עירוב
 - i. Answer: נזרו (v. 12) it is his to benefit from
- h. *חדש* (v13): permitted to feed it to animals
 - i. Answer: קצירכם (v. 14) extends (and חזקיה interprets קצירכם as that of ישראל עם)
- i. *שרצים* (v15): only allowed to sell if they fell into the net (b/c of והיו [v 16] leave them as is)
 - i. Answer: לכם (v. 16) extends הנאה; חזקיה uses this as the source for the default of הנאה היתר
- j. *חמץ*: extra verse needed to prohibit הנאה
 - i. Answer: לכם would have allowed הנאה
 1. Counter: (לא יראה לך) לך defines parameters of prohibition (etc. שלך אי אתה רואה)
 - a) Response: it says לך twice (a: 2 levels of relationship with non-Jewish owner – אחריות or none)
 - b) response: it says לך three times (a: חמץ and שאור are both needed → extra "לך")